

«Η γιορτή της Μπάμπως ,ένας ξορκισμός της Μητέρας -Φύσης»

Το έθιμο που δεν είναι παρά λαϊκή γιορτή μας φέρνει στην ουσία αντιμέτωπους με τη σχέση ανθρώπου- φύσης ,μια σχέση πρωταρχικά θεμελιακή τόσο για τον πρακτικό όσο και για τον θεωρητικό βίο του ανθρώπου .Στο πρόσωπο της Μπάμπως-Μαμής τιμάται και εξευμενίζεται η Μητέρα -Φύση ,η Γη ,αυτή που ενσωματώνει ,όπως η εγκυμονούσα γυναίκα τις δημιουργικές δυνάμεις ,η απόγονος της Δήμητρας και η χθόνια μητέρα του Διόνυσου ,η πηγή όλων των ζωντανών, σύμβολο της παραγωγικότητας και της δημιουργίας μέσα από την αρχή του θηλυκού.

Πανάρχαιο έθιμο ,πανάρχαιος θεσμός μας καθιστά θεατές μιας λιγότερο ή περισσότερο αναλλοίωτης πορείας που μοιραία μας παραπέμπει στο απώτατο παρελθόν γι αυτό και αναπόφευκτα συνδέεται με την αρχαιοελληνική λατρεία του Διόνυσου δεδομένου ότι τελείται σε περιοχές όπου η λατρεία του ήταν κάποτε κυρίαρχη .Ίσως το σημαντικό να μην είναι η αρχική σημασία του εθίμου και της τελετουργίας που εμπεριέχει αλλά η κοινωνική του χρησιμότητα. Και ίσως αυτήν την κοινωνική χρησιμότητα να χρειάζεται σήμερα να επανεκτιμήσουμε μια και στο παρελθόν ήταν δεδομένη και αυτονόητη .Δεν πρόκειται για μια επιδερμική ανούσια γυναικοκρατία ,ένα « ξέσπασμα » των γυναικών ή απλά μια ανταλλαγή των ρόλων τη στιγμή που στην ουσία της δεν υπάρχει ξεκομμένα από όλο το φυσικό και κοινωνικό γίγνεσθαι γιατί απλούστατα συνδέεται με την προσπάθεια εξασφάλισης της καλής σοδειάς, της καρποφορίας, της γονιμότητας που συνδέεται σύμφωνα με τις πανάρχαιες δοξασίες με τη γονιμότητα της γυναίκας .(Μίνα Μαχαιροπούλου, περ.Αρδην,τεύχος 12,Φεβρουάριος-Μάρτιος 1998)

Μίνα Μαχαιροπούλου